

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegifte Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

ROMEINEN 6 : 23.

No. 12.	15 Juni 1910.	15de Jaargang.
---------	---------------	----------------

LEVEN EN DOOD.

Predikatie gehouden door President BRIGHAM YOUNG,
te Salt Lake City, op 10 Juli 1853.

Leven en dood zijn in ons bereik gesteld en wij hebben de vrijheid daarvan te kiezen wat wij willen. Vaak heb ik over deze twee beginselen nagedacht, maar als ik in den breede zou verklaren wat mijne gedachten daarover zijn, dan zouden die misschien al te zeer in strijd zijn met de gevoelens en gedachten van vele menschen. Voor mij zijn deze beginselen zoo helder als het daglicht op deze schoone aarde. Leven en dood kunnen gemakkelijk begrepen worden in het licht van den Heiligen Geest, maar zooals alle andere dingen, kunnen die moeilijk verstaan worden wanneer wij dien Geest niet bezitten. Het leven te kiezen, is een eeuwige verhooging in georganiseerden toestand te verkiezen; het leven te verwerpen en den dood te verkiezen, is het verwerpen van een eeuwig bestaan in georganiseerden toestand, en mitsdien te kiezen om ontbonden te worden en weder tot de oorspronkelijke elementen terug te keeren.

Leven is een verzameling van alle eigenschappen en beginselen welke bestemd zijn, om in alle opzichten de heerschappij van een persoonlijk mensch te verrijken, te veredelen, te vergrooten en te vermeerderen; Voor mij beteekent leven een uitbreiding. Ik heb het voorrecht uit te breiden, mijne grenzen uit te breiden, toe te nemen in eindelooze kennis, wijsheid, macht en in iedere gave Gods.

Te leven zooals ik doe en dan zonder vooruitgang, is geen

leven, inderdaad kunnen wij zeggen dat het onmogelijk is. Er is zoodanig beginsel niet, noch kan dat er zijn. Alle bewerktuigde wezens maken vooruitgang in eeuwige volmaaktheden, of in terugkeer tot ontbinding. Gij kunt al de eeuwigheden die er geweest zijn onderzoeken, als dit mogelijk zou zijn, en komt dan tot hetgeen wij nu weten volgens de beginselen van natuurlijke wijsbegeerte, en waar is er dan een element, een individueel levend wezen, een bewerktuigd lichaam, van welke natuur ook, dat blijft voortgaan zooals het is? Het kan niet gevonden worden. Alle dingen die binnen de begrensde kennis van den mensch gekomen zijn — de dingen die hij van nature verstaat — leeren hem, dat er geen tijdperk is, in de geheele eeuwigheid. waarin een bewerktuigd wezen zal blijven zooals het is, dat het niet kan toenemen in kennis, wijsheid, macht en heerlijkheid.

Als een mensch ooit het punt zoude bereiken, dat een einde zou maken aan toeneming van het leven, het punt wanneer hij niet meer kan vermeerderen en vooruitgaan, dan zouden wij zeggen, dat hij op dat oogenblik begint te verminderen. Wederom, wanneer hij het toppunt van kennis, wijsheid en macht bereikt heeft, dan is dat het punt waar hij begint achteruit te gaan; zijn natuurlijke bekwaamheden beginnen zich in te krimpen, en zoodoende zal hij voortgaan te verminderen, totdat alles wat hij wist verloren gegaan is in de wanorde der vergetelheid. Dit is het besluit waartoe wij moeten komen, als er een grens aan de toeneming van het leven en de verkrijging van kennis bestaat.

Vanwege de zwakheid der menschelijke natuur, moest het tot stof vergaan. Maar in al de omwentelingen en veranderingen in het bestaan der menschen, in de eeuwige wereld die zij bewonen, en in de kennis die zij verkregen hebben als een volk op aarde, is er niets dat op hetzelfde standpunt blijft, hetzij beginsel, macht, wijsheid, kennis, leven, positie, of iets dat gedacht kan worden; het moet vermeerderen of verminderen.

Voor mij beteekent leven: te vermeerderen; de dood is het tegenovergestelde. Als onze mede-natuurgenooten sterven, spreken wij dan over den dood? De begrippen die wij daarvan hebben, zijn opgenomen in onzen geest volgens verkeerde overlevering. Dood beteekent niet wat wij gewoonlijk denken, dat hij beteekent. Schijnbaar vernietigt de dood, neemt deze het bestaan weg, en laat een ledige plaats, maar er is zoodanige dood niet. Dood is werkelijkheid, het is een ontbinding, een vermindering, en leven is een vermeerdering.

Veel is er over dit onderwerp geschreven in den Bijbel en in de andere openbaringen van God, en veel is er over door het volk gezegd in het openbaar en onderling. Leven en dood zijn

in de wereld en alle menschen zijn er meer of minder mede bekend. Wij leven, wij sterven, wij zijn, wij zijn niet, wij hebben meer of minder deel aan den omgang met ieder persoon. Waarom is dat zoo? Omdat de geheele schepping in vooruitgang is; in het aanzijn komende en daaruit verdwijnende, zooals wij gewoonlijk zeggen; maar een andere uitdrukking is beter geschikt voor dit natuurverschijnsel, namelijk: vorming, groei, vermeerdering, dan begint de tegenovergestelde werking; vermindering, ontbinding, terugkeer, tot de oorspronkelijke stoffen enz. Die veranderingen verstaan wij gedeeltelijk.

Maar eenvoudig den weg te bewandelen die aangewezen is in het Evangelie, door hen die ons het plan der zaligheid gegeven hebben, is den weg te bewandelen die ten leven leidt, tot eeuwige vermeerdering; het is het gaan in die richting waarin wij nimmer zullen verliezen wat wij hebben verkregen, maar voortgaan om te verzamelen, te vermeerderen, uit te breiden en toe te nemen tot in der eeuwigheid. Die personen die streven om het eeuwige leven te verkrijgen, ontvangen datgene wat een vermeerdering zal geven van hetgeen hun hart zal bevredigen. Niets minder dan het voorrecht om eeuwig te vermeerderen, in iedere betekenis van het woord, kan den onsterfelijken geest bevredigen. Als de eindelooze stroom der kennis van de eeuwige fontein opgedronken kon worden door bewerkteugde verstandelijke wezens, dan zoude zekerlijk de onsterfelijkheid tot een einde komen, en de geheele eeuwigheid op den weg van achteruitgang geworpen worden.

Als de menschheid het tegenovergestelde van het leven wil kiezen, dat in het Evangelie wordt aangeboden, dan zal dat hen tot ontbinding, oplossing, tot den dood leiden; zij zullen vernietigd worden, maar niet zooals dat gewoonlijk verstaan wordt. Bijvoorbeeld, wij zouden een grooter hoeveelheid meel verbruikt hebben, als wij daarvan dit voorjaar een grooter hoeveelheid gehad hadden. Wij zouden meer van het hout vernietigd hebben, dat op de bergen groeit, als wij dat met meer gemak hadden kunnen krijgen, en dat schijnt voor ons geheel vernietigd te zijn als het door vuur verbrand is. Maar dat is niet het geval; het blijft bestaan als oorspronkelijke stof. Hetgeen door het eten of door verbranding verteerd wordt, gaat slechts tot een andere vorm over, waarin het gereed is voor een ander proces van handeling. Wij groeien en wij zien de geheele zichtbare schepping groeien, vermeerderen en voortgaan te vermeerderen, totdat het toppunt bereikt is, en dan is het oogenblik voor ontbinding aangebroken. Dit is de aard van alle dingen waaruit deze wereld is samengesteld. Zelfs de vaste steenen in de bergen gaan voort met

groeien totdat zij de volkomenheid bereikt hebben, en dan beginnen zij te ontbinden. Het bosch groeit, vermeerdert, breidt zich uit, en spreidt de takken uit, totdat zij een zekere ouderdom bereiken. Wat dan? Sterven zij? Zijn zij vernietigd? Neen! Zij beginnen te ontbinden en gaan tot den oorspronkelijken toestand terug. De menschen en alle dingen op aarde ondergaan hetzelfde lot. Wij zeggen dat dit natuurlijk is en gemakkelijk te begrijpen, daar het duidelijk voor onze oogen zichtbaar is. Het is gemakkelijk te begrijpen, daar het duidelijk voor onze oogen zichtbaar is. Het is gemakkelijk iets te zien dat zichtbaar is; maar moeilijk, zeer moeilijk, iets te zien dat buiten het bereik van ons gezichtsvermogen is.

Als ik door mijn telescoop zie, en mijne vrienden vragen mij hoe ver ik zien kan, dan zeg ik hun, dat ik alles kan zien dat in het gezicht komt, onverschillig hoever dat voorwerp van mij af is, maar ik kan niet iets zien, dat buiten het bereik of het vermogen van mijn instrument is. Zoo is het, ook gesteld met de verstandelijke vermogens van de menschen. Het is gemakkelijk voor hen om te zien hetgeen voor hunne oogen is, maar als het voorwerp uit het gezicht is, dan is het voor hen een moeilijke zaak om het te zien; zij weten niet hoe er een begrip van te vormen, of hoe zich te plaatsen zoodat zij het voorwerp kunnen zien dat zij verlangen.

Met betrekking tot de eeuwige dingen, zijn zij allen voor hen uit het gezicht en zullen dit blijven, tenzij de Heere de sluier wegneemt. De eenige reden waarom ik de groote bergketen niet kan zien, die zich in het midden der Vereenigde Staten van Amerika bevindt, is, omdat er zich natuurlijke verhoogingen tusschen mij en die bergen bevinden, waardoor zij buiten het bereik van mijn oog zijn. Waarom kunnen wij alle dingen niet in de ruimte zien? Omdat er een sluier getrokken is waardoor zij onzichtbaar zijn voor ons. Waarom kunnen wij de bewoners van Kolob niet zien, of van eenig ander van die ver verwijderde planeten? Om dezelfde reden; omdat er een sluier getrokken is die ons gezicht belemmert. Zoo is het, er is iets tusschen ons en hen, dat wij niet kunnen doordringen. Wij zijn kortzichtig en ontdaan van de kennis die wij zouden kunnen hebben. Ik zou kunnen zeggen, dat het zoo is zonder eenige opheldering te geven. Maar er zijn vele redenen, en veel goede en gezonde logica kan aangevoerd worden, om te bewijzen waarom wij aldus in de duisternis verkeereren met betrekking tot eeuwige dingen. Als ons geen vrijen wil gegeven was, dan zouden wij misschien datgene genieten wat wij nu niet genieten; en ook als ons geen vrijen wil gegeven was, dan zouden wij nimmer hebben kunnen genieten hetgeen

waarin wij ons nu verheugen. Wat zal voor den mensch van het grootste voordeel zijn, hem zijnen vrijen wil te geven en een sluier om hem heen te trekken, of hem zekere zegeningen en voorrechten te geven, hem te doen leven in een zekere mate van licht en in het genieten van een zekere mate van heerlijkheid, en zijn vrijen wil weg te nemen, hem dwingende in dien toestand te blijven zonder eenige gelegenheid tot vooruitgang? Ik zeg, dat het meeste goed dat door de alwijze Bestuurder van het heelal aan Zijne schepselen, de menschen, geschonken kon worden, was, datgene te doen wat Hij gedaan heeft — hem op de aarde te plaatsen, en een sluier voor zijne oogen te plaatsen. Hij heeft ons alles doen vergeten wat wij wisten, alvorens onze geesten deze sluier van het vleesch ingingen. Bijvoorbeeld, het is als volgt: als wij nederliggen om te slapen, dan zijn onze geesten vaak zoo helder en werkzaam als de geest van een engel, tenminste zij zijn zoo werkzaam als wanneer onze lichamen wakende zijn. Zij zwerven over de aarde, bezoeken verwijderde vrienden en misschien de planeten, en verrichten groote dingen; doen dat wat onze vreugde zal vermeerderen en bereiden ons tot hemelsche heerlijkheid toe; maar als wij des morgens ontwaken, dan is alles van ons weggegaan; wij hebben het vergeten. Dit voorbeeld verklaart gedeeltelijk de aard der sluier die over de bewoners der aarde getrokken is; zij hebben vergeten hetgeen zij eens wisten. Dit is goed, want ware het zoo niet, waar zou dan het beproeven van het geloof zijn? In een woord, het is zooals het wezen moet.

Verstaat het nu wel, het leven te kiezen, is beginselen te kiezen die ons tot een eeuwige vermeerdering zullen voeren, en niets minder dan die zullen het leven voortbrengen in de opstanding der rechtvaardigen. Zij die den dood verkiezen, zoeken het pad uit, dat tot het einde hunner organisatie voert. Het een leidt tot eindeloze vermeerdering en vooruitgang, en het andere tot de verwoesting van hun samengestelde persoonlijkheid, eindigende in de ontbinding tot de deelen die de oorspronkelijke elementen vormen. Is dat zoo in alle gevallen zult gij vragen. Ja, want ik weet dat het zoo is. Ik wil het niet ondernemen, om te weerspreken, dat het zoo in alle gevallen is. Dit wil ik tot de broederen zeggen, met betrekking tot leven en dood.

Met betrekking tot het woord vernietiging, zooals wij dat verstaan, er is zoodanig een beginsel niet, als iets dat een bestaan heeft, geheel en al uit het aanzijn te verwijderen, zoodat het niet meer bestaat in eenige vorm, gedaante of plaats. Het zou juist zoo redelijk zijn te zeggen, dat eindeloos, wat in overeenstemming

of gelijkloidend is met het woord eeuwigheid, een begin en een einde heeft. Bijvoorbeeld, veronderstelt dat wij een van de beste wiskundigen nemen die wij kunnen vinden. Laat hem vanaf een zeker punt des tijds beginnen met vermenigvuldigen. Als hij dan al zijn kennis heeft aangewend om in de millioenen te tellen enz., totdat hij zelfs niet verder kan gaan, dan is hij niets dichter aan de grens der eeuwigheid als toen hij begon. De ouden verstonen dit; het werd geleerd door Jezus en Zijne Apostelen, die het ware beginsel der eeuwigheid verstonen. Als een gevolg van sommige uitdrukkingen van vroegere dienstknechten van God, hoort gij nu sommige menschen het volk naar de hel prediken. Zoodanige leer is nog nimmer in mijn hart opgekomen; gij hoort anderen prediken, dat het volk daar zal gaan, om daar gedurende de eindelooze eeuwen der eeuwigheid te wonen. Zulke personen weten niets meer van de eeuwigheid en zijn niet bekwaamer om anderen te leeren dan een klein kind. Zij spreken over het gaan naar de hel, waar de worm niet sterft, het vuur niet wordt uitgebluscht en waar gij moet wonen. Hoelang? Ik zou zeggen, juist zoo lang als het u behaagt.

Het geheele doel van mijn bestaan is om te blijven leven, te vermeerderen, uit te breiden en dat tot in het oneindige. Wat zal ik zeggen? Gij kunt al de pogingen der beste wiskundigen der wereld samen vereenigen, en als zij zoovele millioenen eeuwen, werelden en eeuwigheden geteld hebben als getallen kunnen uitdrukken, die in het bereik hunner wijsheid zijn, dan zijn zij nog juist zoo onbekend met de eeuwigheid als toen zij begonnen. Men vraagt menschen van algemeene ontwikkeling, menschen die in groote mate de wijsgeerige beginselen der schepping verstaan, welke zij geleerd hebben volgens een practische wetenschappelijke cursus, en wat weten zij er van? Het is waar, zij weten wat, en dat weinige weet ieder ander verstandig mensch, hetzij hij geleerd of ongeleerd is; zij weten slechts iets omtrent dat gedeelte der eeuwigheid dat wij tijd noemen. Veronderstelt dat ik de geleerde vraag, wanneer was het begin der eeuwigheid? Kunnen zij dat zeggen? Neen. Dit zijn beginselen en begrippen waar ik mij weinig mede bemoeiijk. Het praktische gedeelte onzer godsdienst is hetgeen mij meer belang inboezemt. Maar toch gaan mijne gedachten over leven, dood, eeuwigheid, kennis, wijsheid, de ontwikkeling der geest en de kennis van de Goden die zijn, en die zullen worden. Wat zullen wij zeggen? Wij gaan als verloren in de diepten onzer eigen gedachten. Veronderstelt dat wij zeggen, dat er eenmaal een begin aan alle dingen was, dan moeten wij daaruit besluiten, dat er ongetwijfeld ook een einde aan zal zijn. Kan de eeuwigheid omschre-

ven worden? Als het kan, dan is er een einde aan alle wijsheid, kennis, macht en heerlijkheid — alles zal verzinken in een eeuwige vergankelijkheid.

Wat is leven voor u en mij? Het is het uiterste onzer verlangens. Verlangt gij uit te breiden, voort te blijven bestaan? Verlangt gij te bezitten koninkrijken en tronen, vorstendommen en machten; te bestaan en voort te blijven bestaan; toe te nemen in verstand, in wijsheid en kennis, in macht en in heerlijkheid tot in het oneindige? Ja, is het antwoord dat natuurlijk komt tot ieder hart dat verward is met de leven gevende invloed van den Heiligen Geest. En wanneer wij geleefd hebben, en om ons heen meer koninkrijken en scheppingen verzameld hebben, dan is het mogelijk voor het verstand van stervelingen om te verstaan (en denk daar eens even aan, en hoe het begon als een mosterdzaadje, dat in den grond geworpen is) dan, ik mag zeggen, wij kunnen dan verstaan, de aanvang der eeuwigheid, welke uitdrukking ik gebruik, om het begrip dat in mijne gedachten is uit te drukken, niet dat het op de eeuwigheid betrekking heeft. Als gij dat standpunt in de opwaartsche richting uwer vooruitgang hebt bereikt, dan zult gij volkomen tevreden zijn, om niet in haast te zijn.

De vraag zou niet zijn, of de beginselen van het Evangelie ons in het bezit der aarde, of van deze boerderij, dat stuk grond, of van eenige duizenden guldens zullen stellen, maar, of zij ons in het bezit zullen stellen van beginselen die eindeloos zijn en in hunne aard berekend zijn, om eeuwig toe te nemen of te ontwikkelen; dat is, om leven aan leven te voegen, wezen tot wezen, koninkrijk tot koninkrijk, beginsel tot beginsel, macht tot macht, troon tot troon, vorstendommen tot vorstendommen, en kronen tot kronen.

LIAHONA.

UIT HET LEVEN.

Zij was steeds vroolijk en opgeruimd van humeur, en alhoewel zij misschien de ernst des levens niet besefte en het voorrecht niet waardeerde een lid der Kerk van Christus te zijn, zoo was zij toch steeds in de vergaderingen tegenwoordig en toonde door woord en daad dat zij onder het volk des Heeren geteld wilde worden. Vaak werd met haar ernstig gesproken en aangetoond, dat de volgelingen des Heeren voorbeelden in alles moeten zijn en het Evangelie ernstig moeten opvatten, daar het ons in staat zal stellen in de tegenwoordigheid des Heeren terug te keeren. Zij lachte dan zeer schalks, beriep zich op hare jeugd en zeide

wel voorzichtig te zullen zijn, dat zij niet van het Evangelie afweek.

Zij kwam in aanraking met een jongeling die tot haar sprak van liefde en trouw, en alhoewel hij geen lid der Kerk was, zoo beloofde hij haar vrijheid om God te dienen, zooals zij dit verlangde. Zij droomde van vreugde en geluk aan zijne zijde; en als men haar op het gevaar wees dat haar dreigde, daar afval van het Evangelie het gevolg kon zijn, dan was weer dezelve guitige lach en onverschillige woorden het eenige antwoord.

Neen, zij wilde geen raad aannemen, want zij had alles zoo goed overlegd. Als zij gehuwd waren, dan zou hij met haar medegaan naar de vergaderingen, zij zou met hem spreken en zich op zijne liede voor haar beroepen, en, o hoe heerlijk was het droombeeld, dat zij voor hare oogen zag; door hare arbeid en opoffering zou zij hem voor het Evangelie winnen. Ja, zoo zou het gaan, die mannen namen alles te ernstig op en wisten toch ook niet alles.

Eenige jaren waren voorbij gegaan. Zij waren gehuwd en zij was nu steeds aan zijne zijde. Maar hoe geheel anders was het uitgevallen. Hij was goed voor haar, maar al zeer spoedig na het trouwen, had hij haar ver, zeer ver, van hare familie en vrienden gevoerd. Zij was nu alleen met hem in de wijde wereld, en zijn streven was alleen het zoeken naar de dingen dezer wereld. Zij was vrij God te dienen zooals zij wilde, maar hij wilde daar niet van hooren en bespote haar soms als zij er over wilde spreken. Waar zij woonde was er geen afdeeling van hare Kerk, geen leden en geen opbouwning in het geloof. Als hij des avonds uit en zij alleen thuis was en over de slapende kinderen waakte, dan gingen haar gedachten terug naar die gezellige vergaderingen die zij in de stad harer inwoning had bijgewoond. Zij zuchtte dan vaak, kuste de slapende kinderen, of knielde weenend bij hun bed neder. Wat zou de toekomst van hare kinderen zijn? Ja, die mannen wisten het wel, al erkende zij dat toen niet.

Zij had nu door bittere ervaring geleerd en nam zich voor, hare kinderen goed te onderwijzen in het Evangelie, voor hen, haar man en zichzelf te bidden en moedig het kruis te dragen dat zij vrijwillig opgenomen had.

Men zoekt nooit meer naar bondgenooten, dan wanneer men weet ongelijk te hebben.

SIRIUS.

Het besnoeien van onze begeerten geeft groei aan ons geluk.

X.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

EEN ONREDELIJK ARGUMENT.

Er zijn personen die soms tot zeer onredelijke argumenten de toevlucht nemen om het Evangelie te bestrijden. Heiligen der laatste Dagen zouden trachten in alles verstandig en met wijsheid te werk te gaan, ook in de verdediging van het Evangelie en in het bespreken van andere leerstellingen. En als soms anderen onredelijke argumenten gebruiken of strikvragen doen, dan moet men zeer voorzichtig te werk gaan, geen aanstoot geven, en zoo mogelijk, de vrager of bestrijder het onredelijke van zijne vragen of argumenten te doen zien en verstaan, dat zij onchristelijk en onredelijk zijn.

Gewoonlijk worden die onredelijke argumenten aangevoerd, als men niets meer weet aan te halen tot bewijs, dat de beginselen van het Evangelie, als door de Heiligen der laatste Dagen verkondigd, niet volgens het Woord van God zijn. Wij wenschen een van die argumenten, dat onlangs veel door zekere personen gebruikt werd, bespreken en aantonen hoe onredelijk en onschriftuurlijk het is. Wij willen ook even aanhalen, dat zeer vele menschen zeer goed weten, dat hunne bewijzen of argumenten zeer onredelijk zijn, maar zij gebruiken ze toch en duidelijk is dan zichtbaar, dat die personen niet ernstig naar waarheid zoekende zijn. Soms is het ook onkunde, of gebrek aan doorzicht, dat oorzaak is van het gebruiken der argumenten. Het argument dat wij willen bespreken is als volgt:

Wanneer leden der Kerk of zendelingen soms spraken over de oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes, dan werd hun wel eens gevraagd: „Hebt gij dan den Heiligen Geest ontvangen?” Wanneer toestemmend geantwoord werd, dan was de vraag weder: „Aangezien de Heilige Geest in alle waarheid leidt, zoo volgt hieruit, dat gij de Schriften kunt uitleggen, en daarom vragen wij u de beteekenis der volgende tekst te verklaren.” Wanneer een verklaring gegeven werd, die niet volgens de gedachten van den vrager was, dan werd dadelijk aangevoerd: „Ziet ge wel, gij hebt den Heiligen Geest niet ontvangen.” Of als men de verklaring niet gaf, of het onredelijke van dat argument aantoonde, dan werd hetzelfde aangevoerd. Veel kan over

dit argument gesproken worden, maar wij willen slechts enkele punten aanhalen.

Het is waar, dat de Heilige Geest in alle waarheid leiden zal, want het is de Geest der waarheid. Joh. 15 : 26, 27 en 16 : 13. Maar dit zegt nog niet, dat men dadelijk alles weet, want dan zoude men alwijs zijn, als God is, en dat is voor den sterfelijken mensch niet mogelijk en staat ook niet in den Bijbel. Het feit, dat de Heilige Geest in alle waarheid zal leiden — doen gaan, voeren — sluit niet in, dat men dadelijk, onmiddellijk alles weet, want dan zou dit werk des Geestes een einde nemen. De Bijbel zegt juist het tegendeel. Wij lezen in I Cor. 13 : 2 als volgt: „En al ware het, dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap” enz. Dit gezegde toont duidelijk, dat Paulus, die toch ook den Heiligen Geest had, niet alles wist en er ook nog voor hem verborgenheden enz. waren. In vers 9 lezen wij: „Want wij kennen ten deele,” dus niet alles. In I Cor. 15 : 54 zegt Paulus: „Ziet, ik zeg u eene verborgenheid.” Hij gaat dus de gemeente te Corinthe iets verklaren, dat zij niet wisten, maar hem bekend was, en ook zij hadden den Heiligen Geest.

In I Cor. 3 : 2 zegt de Apostel Paulus: „Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermoogt *toen* nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet.” Hij spreekt hier tot leden der Kerk, maar omdat zij niet volgens het Evangelie leefden, konden zij de hoogere beginselen van het Evangelie, de vastere spijs, niet verdragen. Zij hadden den Heiligen Geest ontvangen, maar wisten dadelijk niet alles en hadden nog melkspijs noodig. Lees in verband hiermede Hebr. 5 : 11—14 en I Petus 2 : 2.

Verder willen wij opmerken, dat het verklaren of uitleggen der Schriften een bijzondere gave des Geestes is en aan sommigen, niet aan allen gegeven is, want er is verscheidenheid van gaven. Zie I Cor. 12. Ook lezen wij in II Petrus 3 : 16, dat Paulus dingen schreef die zwaar zijn om te verstaan. En vergeet niet, dat de schrijver dezer woorden een Apostel des Heeren en in het bezit van den Heiligen Geest was. Verder willen wij opmerken, dat de Apostel Johannes, alhoewel hij den Geest der waarheid had, door het ontvangen van visioenen den toekomst moest leeren kennen, en dat, alhoewel die Geest hem bezielde, sommige dingen aan hem verklaard moesten worden. Lees bijv. Openb. 1 : 20. Ook is het duidelijk, dat sommige dingen tot eenen bestemden tijd of gelegenheid moeten wachten, alvorens een juist begrip daarvan verkregen kan worden.

In het bijzonder vestigen wij de aandacht op I Cor. 12 : 7, alwaar wij lezen: „Maar aan een iegelijk wordt de openbaring

des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is." Dus niet allen hetzelfde, niet even veel, niet alles te gelijk.

Wij zullen niet verder uitwijden over dit onderwerp, want genoeg is aangetoond, dat het bezit van den Geest der waarheid niet alwetendheid of een kennis van alles insluit. Hoe meer de menschen leven volgens den Heiligen Geest, des te meer en beter zullen zij door dien Geest onderwezen kunnen worden. Waar menschen zich als gedwongen hebben alles te willen weten en verklaren, daar heeft men veel persoonlijke uitleggingen verkregen en dit heeft tot valsche leeringen aanleiding gegeven.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Zondag 29 Mei, des avonds ten 6 uur, werd er in het gewone vergaderlokaal te Haarlem een buitengewone vergadering gehouden. Ouderling W. J. De Brij en President B. G. Thatcher spraken over eenige beginselen en verordeningen van het Evangelie en maande allen aan, deugdzaam en godzalig te leven, daar de komst des Heeren nabij is. Aandachtig werd geluisterd en er was een goede opkomst van belangstellenden.

Gedurende de maand Mei werden er in deze Zending 20 personen gedoopt, zijnde 15 personen in de Rotterdamsche, 4 in de Amsterdamsche en 1 in de Groningsche Conferentie.

Gedurende de maand Mei werden er in deze zending 31050 traktaatjes en 4172 boekjes uitgegeven. Er werden 4431 Evangeliegesprekken gehouden, 1270 $\frac{1}{4}$ uren besteed aan het verspreiden van traktaatjes en andere lectuur en 1675 uren besteed aan het bezoeken van vreemdelingen.

Ouderling Isaäk D. Steward heeft de meeste traktaatjes uitgegeven, zijnde 2122. Hij heeft ook de meeste uren met het uitgeven van traktaatjes besteed, zijnde 46 uren. Ouderling Joseph B. Knight verspreidde de meeste boeken, zijnde 248. Ouderling R. J. Hemsley had het grootste aantal Evangelie-gesprekken, zijnde 148, Ouderling H. Hulshoff heeft het grootste aantal uren met het bezoeken van vreemdelingen doorgebracht, zijnde 99.

Gedurende de maand April besteedde ouderling G. de Jong 86 uren met het bezoeken van vreemdelingen en ouderling O. T. Parker 58 uren. Op het verslag, dat wij op het hoofdkantoor ontvingen, waren de verkeerde getallen ingevuld, waardoor de naam van ouderling G. de Jong niet vermeld werd in „De Ster”.

Het aantal inteekenaren van „De Ster” is weder toegenomen. Broeder Geo. Knight verkreeg er 1, D. H. Cannon 1, W. Buitenhek 1, P. 't Hart 1 en zuster J. Meurer 1.

In ons vorig nummer maakten wij melding van het verslag van den directeur van het Rijksbureau ter bestrijding van den handel in vrouwen en meisjes, zie het artikel „Handel in vrouwen en meisjes”. Verschillende christelijke bladen maken weer van de gelegenheid gebruik, om hunne lezers wederom ernstig te waarschuwen voor die „gevaarlijke Mormonen”. Dat zij van allerlei argumenten en beschuldigingen gebruik maken, om die waarschuwing zoo smakelijk mogelijk op te disschen, spreekt van zelf.

Wij zijn verzekerd, dat ook nu wederom dat geschrijf ten goede zal mede werken.

ONTSLAG EN BENOEMINGEN.

Ouderling J. S. Bennion is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij arriveerde te Rotterdam 29 April 1908 en is sedert dien tijd in de Rotterdamsche, Amsterdamsche wederom in de Rotterdamsche en Arnhemsche Conferentie werkzaam geweest. 14 Januari 1910 was hij aangesteld als President der Arnhemsche Conferentie, in welke roeping hij heeft gearbeid tot dat hij ontslagen werd.

Ouderling Osmond Olsen is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam 4 October 1907 te Rotterdam aan en heeft in de Rotterdamsche, Arnhemsche, Amsterdamsche en Groningsche Conferentie gearbeid. Op 5 Mei 1909 was hij geroepen over de Groningsche Conferentie te presideeren.

Ouderling George H. Knight is eervol van zijn werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij is 4 Oct. 1907 te Rotterdam aangekomen en sedert dien tijd is hij in de Arnhemsche, Amsterdamsche, Rotterdamsche en Groningsche Conferentie werkzaam geweest.

Ouderling C. A. Woolley is aangesteld als President der Groningsche Conferentie en Daniel H. Cannon is geroepen over de Arnhemsche Conferentie te presideeren.

Ouderling J. H. F. Volker is verplaatst van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche Amsterdamsche Conferentie werd gehouden op Zondag 5 Juni te Amsterdam. Er werden 3 vergaderingen gehouden. De eerste vergadering werd gehouden in het gewone vergaderlokaal en begon ten 10 uur. Nadat Conferentie-President J. H. Walker eenige woorden van welkom had gesproken en tevens eenige opmerkingen had gemaakt over de aardsche koningen en den Koning der koningen, sprak ouderling C. de Gooijer over de werken door Christus verricht en bracht daarmede in verband de herstelling van het Evangelie. Daarna zong ouderling J. A. van Duuren een solo. Ouderling L. A. Sherwood besprak het doel, van het leven der menschen op aarde en het plan der zaligheid. Conferentie-President J. S. Bennion toonde aan, dat het noodig is ons in de handen des Heeren over te geven en in alles op Hem te vertrouwen. Ouderling Geo. H. Knight bewees de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid en dat het Evangelie een gids tot het eeuwige leven is. Ouderling G. B. Alexander sprak over nederigheid, geloof en werken, in verband daarmede besprak hij den doop voor de dooden.

De namiddag-vergadering begon ten 2 uur en werd ook in het gewone vergaderlokaal gehouden. Nadat het avondmaal bediend was door ouderlingen H. Hulshoff en R. Adams, bijgestaan door ouderlingen I. E. Caffall, J. A. van Duuren, J. H. Gwilliams en U. H. Allsop, sprak Conferentie-President O. Olsen over den afval van het Evangelie en besprak enkele beginselen. Ouderling D. F. Davis sprak over geloof en spoorde allen aan geloof te oefenen en een sterker getuigenis van het Evangelie te verkrijgen. De autoriteiten der Kerk en Zending werden toen voorgesteld en algemeen erkend, daarna werd een verslag der werkzaamheden gegeven, die gedurende de laatste zes maanden verricht waren. Conferentie-President J. J. Millard toonde aan, dat God steeds nederige mannen heeft gebruikt om Zijn werk te verrichten, en besprak verder de roeping en zending van Joseph Smith. Ouderling D. H. Cannon sprak daarna over de noodzakelijkheid van een rein en heilig leven, en over de gehoorzaamheid aan het Evangelie. Tot slot sprak ouderling C. A. Woolley eenige woorden van bemoediging en besprak de standvastigheid waarmede Oliver Cowdery getuigenis had gegeven van het Boek van Mormon.

De laatste vergadering werd gehouden in het lokaal Odeon en begon ten 7 uur. Ouderling T. Korthals sprak over het begrip dat vele menschen hebben van hemel en hel en besprak in verband daarmede de prediking aan de wereld der geesten. Ouder-

ling W. J. De Brij toonde aan dat waarheid steeds vervolgd en bestreden is geworden, daarna sprak hij over de zending van Noach en over de komst van Christus, naar aanleiding van Matth. 24 : 37—39. Een koor van twintig zendelingen zong daarop een lied. Zendings-President B. G. Thatcher toonde aan hoe een christen moet leven, dat een ieder gehoorzaamheid aan de wetten van God verplicht is en dat daardoor alleen een getuigenis der waarheid verkregen kan worden. Een koor van 75 leden, onder de bekwame leiding van ouderling L. H. Saville, luisterde de vergaderingen op met eenige welgekozen liederen.

Alle vergaderingen werden zeer goed bezocht en deze Conferentie heeft ongetwijfeld veel goed gedaan, zoowel voor de leden der Kerk als voor de onderzoekers en vrienden.

Op Maandag 6 Juni werd er eene vergadering voor de zendelingen gehouden, alwaar verslag der werkzaamheden en nuttige wenken en raadgevingen werden tegen.

J. H. F. VOLKER, *Secr.*

EEN SCHEPPENDE KRACHT.

In „De Ster” hebben wij enkele malen verschillende gezegden aangehaald van den grooten natuurkundige William Thomson, later Lord Kelvin, over het bestaan van een God en onsterfelijkheid. Wij laten hier een paar andere aanhalingen van hem volgen, overgenomen uit „Bouquetje Polemiekk”:

„Het is niet waar dat de wetenschap nòch bevestigend, nòch ontkennend staat tegenover het denkbeeld eener scheppende macht. Integendeel. Zij heeft wel degelijk van die scheppende kracht getuigd: zij dringt den menschen het geloof op dat zij geboren worden en leven niet in een wereld van onbezielde stof maar door de werking van een scheppende en besturende macht. De wetenschap brengt de moderne biologen weer tot het aannemen van een albeheerschende macht, die bepaaldelijk onderscheiden is van physische, dynamische of electricische krachten. *Wat is dwazer dan te gelooven dat een zeker aantal atomen, eenvoudig door zich bij elkander te voegen, een mosplant, een microbe, een levend dier zouden kunnen vormen? Sommigen meenen dat, als ge daarvoor maar millioenen jaren stelt, het wel kan. Maar het is niet denbaar dat, zonder eenige bijkomende hulp, een millioen maal millioen jaren een heelal kunnen opleveren zoo schoon als het onze. Vrees niet! De wetenschap is niet eene vijandin van den godsdienst, maar diens hechte steun.*”

Een andermaal in eene toespraak tot studenten in de medicijnen:

„Noch“ electriciteit noch eenige kracht heeft ooit een menschelijke cel kunnen voortbrengen. De scheikundigen hebben voedingsstoffen gemaakt, maar er is geen vooruitzicht hoegenaamd dat men ooit door de een of andere kunstbewerking levende stof zal kunnen scheppen. Leven brengen in onbezielde stof, dat gaat niet”.

Gevraagd naar de waarde en de beteekenis van den Bijbel, antwoordde hij: „Daar weet ik niet van. Ik heb nooit theologische boeken gelezen. Ik had al mijn tijd noodig voor de wetenschap. Maar deze vond ik vol bewijzen voor het bestaan van God”.

EEN GOEDE DAAD.

Herhaaldelijk hebben wij in „De Ster” melding gemaakt wanneer er in couranten iets vermeld werd, dat op de Heiligen der laatste Dagen betrekking had. Daar die berichten gewoonlijk weinig goed van de Heiligen der laatste Dagen spraken, zoo laten wij hier een berichtje volgen, dat een goede daad vermeldt door een onzer zendelingen verricht. Genoemd berichtje verscheen in het „Advertentieblad” voor Kollum en omstreken en is als volgt:

„Donderdagmorgen omstreeks 11 uur werd door H. R. Hulshoff, zending der Mormonen, die per fiets voorbijreed, uit het water gehaald het dochtertje van Feike Poelstra, oud 2 jaar, van Lutjepost o.d. Augustinusga. Gelukkig dat het kind werd opgemerkt op zulk een eenzame weg, anders zou het zeker zijn verdronken.”

AAN DE LEZERS VAN „DE STER”.

Nog slechts enkele dagen en de helft van het jaar 1910 zal zijn voorbijgegaan. Wij nemen de vrijheid onze lezers vriendelijk te verzoeken, indien zij nog abonnementsgelden schuldig zijn, die nu te voldoen, daar anders het bedrag voor velen te hoog zal worden, om later in eens te voldoen.

Zij die „De Ster” per post ontvangen worden verzocht het geld per postwissel te zenden aan B. G. Thatcher, Crooswijksche-singel 7B, Rotterdam. Men kan ook voor het geheele jaar ineens voldoen.

Waar „De Ster” van de zendelingen wordt verkregen, daar kan men aan hen betalen.

Onze lezers in Utah verzoeken wij de betaling zoo spoedig mogelijk aan onze agenten aldaar te voldoen. Zendt ons verandering of duidelijker adres zoo spoedig mogelijk.

AFSCHEIDSGROET.

Bij ons vertrek uit Nederland roepen wij de leden der Kerk en onze vrienden een laatste vaarwel toe. Wij danken allen voor de liefde ons bewezen en wenschen hun de zegen des Heeren toe. Wij begeeren voort te gaan in het Evangelie en gaan huiswaarts met blijdschap, omdat het ons vergund was eenige jaren in Nederland de herstelling van het Evangelie te prediken.

Weest standvastig in het Evangelie en de kroon des eeuwigen levens zal uw deel zijn. Vaarwel, tot wederzien.

Uwe broederen in het Evangelie:

J. S. BENNION.

J. H. TEEPLES.

IN DE LENTE.

Uw liefdrijk alvermogen
Spreidt in 't verjongde kruid,
O God, voor 's menschen oogen
Weer 't scheppingswonder uit!
Het aardrijk is herboren:
Wat lang in doodslaap lag,
Siert schooner dan te voren
Den blijden lentedag.
Och, wierd ten nieuwen leven
Ook ons gemoed beziel
En al daaruit verdreven,
Wat ons gekluisterd held.
Als 't oogstuur is geslagen,
Moog 't ruischend korenveld
Ons niet verwijtend vragen:
Wat vrucht ónze ijver meldt.

C. HONIGH.

INHOUD.

Leven en Dood	Blz. 177	Een Scheppende Kracht	Blz. 190
Uit het leven	" 183	Een Goede Daad	" 191
Een onredelijk argument	" 185	Aan de lezers van „De Ster”	" 191
In ons eigen Zendingsveld	" 187	Afscheidsgroet	" 192
Ontslag en Benoemingen	" 188	In de Lente	" 192
Verslag der Amsterdamsche Conferentie	" 189		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B,
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50.
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.